

Shri Tuljabhavani Bahuuddeshiya Samajsevi Sanstha, Vetalwadi's

College of Education For Women, Kurduwadi

Tq. Madha, Dist. Solapur 413208

Criteria : 2

Teaching-Learning & Evaluation

2.4 Competency & Skill Development

2.4.5

Sample evidence showing the tasks carried out for each of
the selected response

कॉलेज ऑफ एज्युकेशन फॉर
वुमेन, कुईवाडी

प्रात्यक्षिके नाव : जानरचनावाद
मार्गदर्शक : प्रा. डॉ. लटके एस. के.

छात्राध्यापकाचे नाव - विद्या विलास

जाधव

प्रस्तावना.

शिक्षण प्रक्रिया ही अतिमान आहे. त्यामुळे या प्रक्रियेमध्ये नवनवीन बदल होत असतात. अलीकडच्या काळात शिक्षणपद्धतीत आसू लागलेले बदल स्पष्ट पावे बदल झाले आहेत.

शिक्षणतज्ञ प्रो. यशपाल यांच्या अध्यक्षतेखाली भारत सरकारने शालेय स्तरावरील अभ्यासक्रमाचा आराखडा तयार करण्यासाठी 2008 मध्ये समिती नेमण्यात आली. प्रो. यशपाल यांच्या अध्यक्षतेखाली या समितीने 2009 साली राष्ट्रीय अभ्यासक्रम आराखडा तयार केला. अभ्यासक्रमाची रचना करताना विद्यार्थी केंद्रभागी ठेवून अभ्यासक्रम रचना केली. या बाबतेंद्री शिक्षण हा ज्ञानरचनावादचा भाग आहे. पूर्वीचा वर्तनवादी दृष्टिकोन पणकून सध्या सर्वच स्तरावर ज्ञानरचनावादी अध्यापन पद्धतीचा स्वीकार केला आहे.

शिक्षकांना ज्ञानरचनावाद म्हणजे काय? त्याचे प्रकार कोणते? ज्ञानरचनावादी पद्धतीने अध्यापन कसे करावे. याची माहिती असणे आवश्यक आहे. म्हणून अदर प्रात्यक्षिकात ज्ञानरचनावादी सविस्तरपणे माहिती दिली आहे.

ज्ञानरचनावाद : संकल्पना

ज्ञानरचनावाद ही मानसशास्त्रामधील एक ज्ञान उपपत्ती असून व्यक्ती अनुभवातून ज्ञानाची आणि अर्थाची निर्मिती करतात हे मान्य केले आहे.

व्याख्या -

“ज्ञानरचना प्रक्रिया करण्यासंबंधीच्या दृष्टीकोन मांडणारे तत्वज्ञान म्हणजे ज्ञानरचनावाद होय”.

1

“पूर्वानुभवामुळे प्राप्त ज्ञान, विचार प्रक्रिया व अंतर्दृष्टी या आधारे ज्ञानावर संस्कार करण्याची प्रक्रिया म्हणजे ज्ञानरचनावाद होय”.

“पूर्वानुभवाच्या आधारे जेव्हा व्यक्ती नवीन संकल्पनांची रचना करते, तेव्हा त्यातून अध्ययन घडून येते. त्यास ज्ञानरचनावाद असे म्हणतात”.

“ज्ञानरचनावाद ही खूप व्यापक संकल्पना आहे. यांमध्ये विद्वत्पंडिता सर्व संदर्भ ग्रंथ पुरविले जातात त्यातून विद्वत्पंडितांनी त्याच्या पुढती प्रमाणे ज्ञान मिळवायचे असते.

ज्ञानरचनावादाचे प्रकार

बोधात्मक रचनावाद

सामाजिक ज्ञानरचनावाद

समूह ज्ञानरचनावाद

१. बोधात्मक रचनावाद

पूर्वानुभव व विचार प्रक्रियेच्या आधारे अपेक्षित माहितीवर प्रक्रिया करणे ज्ञान बोधात्मक ज्ञानरचनावाद होय.

२. सामाजिक रचनावाद

व्यक्तीच्या ज्ञान रचनावादावर सामाजिक, सांस्कृतिक व भाषिक आंतरक्रियेचा परिणाम होतो. असे सामाजिक ज्ञानरचनावादाने मानले जाते.

३. समूह ज्ञानरचनावाद

मानवी मन मानसिक प्रक्रियेसंबंधी विचार करू शकते.

जीन पिथाजे-

पिथाज्या शलकातीन सर्वसेष्ठ बाळनागमशास्त्रा म्हेवून जीन पिथाजेचा जीव्य केला हातो पिथाजेचा लेळा १ सोलाय्ट ३२६६ मध्ये ज्यू शोलेस येचे झाला. पिथाजे हा गुण्या जीवशास्त्रज्ञ होता. परंतु त्याने बाळक कसे शिकते यावर विविध प्रयोग करून विकाराच्या विविध अवस्था मांडितल्या आहेत. या संशोधनामुळेच तो जगप्रसिद्ध आर्यज्ञ मानायलायला न्हयून प्रसिद्धीस आला.

पिथाजेने मांडलेल्या

बाधात्मक अवस्था

- संवेदनात्मक अवस्था.
- क्रियापूर्ण अवस्था
- सर्त क्रियात्मक अवस्था
- परस्परनिष्ठ क्रियात्मक अवस्था.

i) संवेदनात्मक अवस्था - [जन्मवर्षापासून २ वर्षे]

ii) क्रियापूर्ण अवस्था - [२ ते ७ वर्षे]

iii) सर्त क्रियात्मक अवस्था - [७ ते १२ वर्षे]

iv) परस्परनिष्ठ क्रियात्मक अवस्था - [१२ वर्षे ते ३५ वर्षे]

लेव व्हायगोत्स्की [१८९६ - १९६५]

लेव व्हायगोत्स्की हा रशियन वैकाशिक ज्ञानसंशोधक होता .
बालकाचा विकास हा सामाजिक व भाषिक संदर्भापासून घेऊन करता येत नाही .
लेव व्हायगोत्स्की सामाजिक ज्ञानरचनावादाचा प्रमुख मता-
दा होता .

लेव व्हायगोत्स्की प्रमुख विचार .

१. विकासात भाषेचे ज्ञान महत्त्वाचे आहे .
२. विकासाच्या दृष्टीने सामाजिक आंतरक्रिया होणे महत्त्वाच्या आहेत .
३. विकासावर सांस्कृतिक संदर्भाचा परिणाम होतो .
४. विकासात खेळाचा महत्त्वाचे स्थान आहे .

व्हायगोत्स्की यांच्या मते बालकाच्या विकासाचे दोन स्तर असतात .

अ. स्वयंप्रयत्नांने गाढलेल्या विकासाचा स्तर यामध्ये बालक स्वयंप्रयत्नांने वि-
कास गाढते .

ब. अनुभावी व्यक्तीच्या साहाय्याने गाढलेला स्तर यामध्ये बालक अनुभावी व्य-
क्तीचा सल्ला घेऊन योग्य ती विकास पातळी राहते .

पियाजेच्या उपपत्ताचे शैक्षणिक महत्त्व

- १) बालकाच्या विकासाच्या अवस्थेमधील बौद्धिक विकास लक्षात घेऊन शिक्षकांनी अध्यापन करणे .
- २) बालकाची परिपक्वता लक्षात घेऊन त्यास कौशल्य शिकवावी .
- ३) बालकाला विविध वस्तू हाताळण्यासाठी त्यांनी संधी देऊन कृतीशील अनुभव द्यावा .
- ४) बालकाचे संकल्पनात्मक ज्ञान वाढविण्यासाठी संकल्पना विविध उदाहरणे , अनुभव याद्वारे समजावून सांगायला .
- ५) विद्यार्थ्यांची विचारपातळी निरीक्षणाच्या आधारे करावी .

ज्ञानरचनावादी शिक्षण प्रक्रिया.

ज्ञानरचनावादी शिक्षण प्रक्रिया ही तीन बाबींच्या समन्वयातून

घडून येते.

१. पूर्वज्ञान.

कोणतीही नवीन माहिती घेताना त्या माहितीबद्दल पूर्वज्ञान माहिती असणे आवश्यक आहे.

२. अध्ययनाची तयारी -

ज्ञानरचनावादामध्ये अध्ययनाची सक्रीय व वास्तव वातावरण निर्माण करून कृतियुक्त अध्ययन अनुभव देणे महत्त्वाचे आहे.

३. अध्ययन अनुभव -

ज्ञानरचनावादानुसार अध्ययन-अनुभव सुसंवात असणे यामध्ये विद्यार्थ्यांच्या कृतीला महत्त्व असून अध्यापनाची प्रक्रिया अधिक प्रभावी बनविता येते.

ज्ञानरचनावादाची गृहातके

- १) अनुभव हाच ज्ञानरचनेचा पाया आहे.
- २) बाह्य वातावरणात मिळणाऱ्या माहितीचे विरलेपण, तर्कनिर्माण व्यक्ती वैयक्तिक रित्या करते.
- ३) कृतीशील अनुभवातून ज्ञान दिले जाते व नवीन संकल्पना तयार केल्या जातात.

ज्ञानरचनावादी शिक्षणाची तत्वे.

- १) अध्ययन ही कृतीशील प्रक्रिया आहे.
- २) ज्ञाननिर्मिती ही मानसिक प्रक्रिया आहे.
- ३) अध्ययनात भाषेचे स्थान महत्वाचे असते.
- ४) आंतरक्रियांमधून ज्ञाननिर्मितीला चालना मिळते.
- ५) सहकार्यात्मक अध्ययनातून ज्ञाननिर्मितीला चालना मिळते.
- ६) अध्ययनासाठी भावनिक स्थितीची गरज असते.
- ७) स्वयंप्रेरणा व स्वयंअध्ययनातून ज्ञाननिर्मिती होते.
- ८) अध्ययनासाठी पुरेसा कालावधी आवश्यक असतो.
- ९) नवनवीन आव्हाने अध्ययनाला उद्युक्त करतात.
- १०) अध्ययन हे संदर्भाधीन असते.

ज्ञानरचनावादी अध्यापनाची तत्वे

- १) विद्यार्थ्यांचे अध्ययन अधिकृत व वास्तव वातावरणात घडून येते.
- २) अध्ययनात वैचारिक समझोता व मध्यस्थी यांचा समावेश करावा.
- ३) ज्ञान व कौशल्य अध्ययनार्थ्याशी संबंधित असली पाहिजेत.
- ४) अध्यापन करताना ते अध्ययन कर्त्याशी संबंधित असणे.
- ५) शिक्षक सुध्दत्वेकरून अध्ययनासाठी सार्थदरीक समुपदेशन व सुविधादाना स-
सावेत.

ज्ञानरचनावादी अध्यापन पद्धती व तंत्रे.

- १) संकल्पना चित्रण
- २) अव्यत संघटक
- ३) चर्चा पद्धती
- ४) ज्ञानरचनावादी संमिद्ध पद्धती
- ५) प्रकल्प पद्धती
- ६) सहकार्यशील पद्धती
- ७) KWLH पद्धती
- ८) बोधात्मक उमेदपारी
- ९) समस्या निराकरण
- १०) प्रायोगिकीकरणा
- ११) सहल पद्धती

ज्ञानरचनावाद व मूल्यमापन

- १) मूल्यमापन पूर्ण निश्चित ध्येयमुक्त असोवे. व ते अध्ययनार्थ्याच्या स्वतःच्या ह्ये-
यासंबंधी केले जावे.
- २) मूल्यमापन अध्ययनार्थ्याच्या विश्वसनीय कार्यावर आधारित असोवे.
- ३) वास्तव जगाशी संबंध प्रस्थापित करणारे मूल्यमापन असले पाहिजे.
- ४) मूल्यमापन करताना विद्यार्थी पूर्ण ज्ञानाबरोबरच आशयाचाही विचार करण्यात
यावा.

ज्ञानरचनावादी शिक्षकांची भूमिका

- १) सुविधादाता
- २) अध्ययन - अनुभवांचा व्यपस्थापक
- ३) विचार मांडण्याची संधी देणारा
- ४) समन्वयाची भूमिका
- ५) आशयकाची भूमिका
- ६) मार्गदर्शकाची भूमिका
- ७) उत्तम प्रश्नकर्त्याची भूमिका
- ८) शोधकर्ता निर्माण करणारा
- ९) आजीवन विद्यार्थी

ज्ञानरचनावादी विद्यार्थ्यांची भूमिका

ज्ञानरचनावादामध्ये विद्यार्थ्यांची भूमिका खूप महत्त्वाची असते.

- १) ज्ञाननिर्मिता
- २) स्वतंत्र विचार पद्धती
- ३) प्रश्नाकर्ता
- ४) अपसंकल्पनांचा बोधा घेणारा
- ५) पूर्व ज्ञानाचा वापर करणारा
- ६) संश्लेषा निराकरण
- ७) श्रवकाशीची भावना

उद्देशविदू :- (1) विद्यार्थ्यांना पुस्तिका या संबोध साधनेची प्रक्रिया समजावून देणे. (2) विद्यार्थ्यांना पुस्तिका हा संबोध साध्य करण्यात मदत करणे

पोषित उद्देश :- 1) विद्यार्थ्यांमध्ये पुस्तिकाच्या उदाहरणातील गुण वैशिष्ट्ये मिळविणे करणे.

2) उद्गामी व तर्कशुद्ध विचार साधनेचा विकास करणे

सामाजिक प्रणाली :- 1) पाहिल्या पायरीत शिक्षकाची भूमिका.

2) दुसऱ्या पायरीत विचारांना दिशा देणे. तसेच

3) नोंदी ठेवणे, वर्णन करणे इ. भूमिका.

सामाजिक तत्वे :- शिक्षकाची भूमिका सहकार्याची.

विद्यार्थ्यांना प्रेरणा देणे, चर्चा करणे,

परिक्लपना तपाखून पाहणे, वेळप्रसंगी

स्वरूप देणे, विद्यार्थी विचार साधनेचे

विश्लेषण करणे. प्रश्न विचारणे आणि

मागविणे करणे.

साध्यकृत प्रणाली :- अर्धपूर्ण अध्ययनासाठी यादी.

उदाहरणांची यादी असलेली स्लाइड.

शब्दकांड इमेज इ.

पाठ्यांश पृथक्करण

संतिमानाथ्या पाठ्यांश

उदाहरणे :- आई, चिमणा, पिशवी
बैल, कुता, शेळी,
मेंढी, साड, काका, वाघ
गाय, मोर.

पाथरी-१ माहिती सादरीकरण

* होकाराथी, नकाराथी

उदाहरणांच्या विचार करून
परिकल्पना सादर करणे.

होय गट

नाही गट

* उदाहरणांमधील साम्य

बैल

आई

फरक करणे

चिमणा

पिशवी

* होकाराथी उदाहरणांमधील

कुता,

शेळी

आवश्यक वैशिष्ट्ये सांगणे.

काका

साड

* नकाराथी उदाहरणांमधील

वाघ

गाय

वैशिष्ट्ये शोधणे.

मोर

मेंढी

परिकल्पना :- पुढीलप्रमाणे

* आवश्यक वैशिष्ट्ये :- १) एका गटाचा
बोध होतो :-

पाथरी-२ संकल्पना साधना
चाचणी.

२) पुरुषवाचक शब्द गटाचा बोध.

* नविन उदाहरणांचे सादरीकरण

३) स्त्रीवाचक शब्द गटाचा बोध.

करणे होय - नाही गटात

* आवश्यक वैशिष्ट्ये :- १) स्त्रीवाचक शब्द

करणे करणे.

२) एकवचन-अनेकवचन

* विद्यार्थ्यांनी मांडलेली वैशिष्ट्ये

संयोज्य व्याख्या :- नामांतील

संपादन.

पुरुषांमधील आत्मीय बोध

पाथरी-३ विचारप्रक्रियेचे

करणे देणाऱ्या शब्दाचा 'पुढील'

विश्लेषण

होता.

विद्यार्थ्यांच्या विचार प्रक्रियेची

नवीन उदाहरणे :- पुस्तक, फळा,

माहिती देतात.

पेन, टेबल, रथुपी, कं वासरु,

मैस, दगड, मुलगा, मुलगी ३.

शिक्षक कृती

विद्यार्थी कृती

शिक्षक उदाहरणांचे आदर्शिकरण
करतात. शिक्षक काही विद्यार्थ्यांकडून
उदाहरणांचे वाचन करून घेतात.
त्यांनीही काही उदाहरणे माझ्या
कल्पनेत बसतात व काही उदाहरणे
माझ्या कल्पनेत बसत नाहीत. जे
माझ्या कल्पनेत बसतात ते 'होय'
गतात येतात. जे बसत नाही ते
'नाही' गतात येतात. ते मी त्यांच्या
गतात छिछ्णार आहे.

शावरण समज्या मनात कोणता
विचार येईल असे ठरवून घेतात.
शिक्षक पारिक्लमना अंदाज व्यक्त
करायला सांगतात. दोन्ही गटाचे
मिरीक्षण करायला सांगतात.

आवश्यक अन्वयावश्यक वैशिष्ट्ये
ठरवण्यास मदत करतात. पुढिंगाची
व्याख्या तयार करतात.

शिक्षक नविन उदाहरणे देतात
व 'होय' नाही गतात वर्गीकरण
करायला लावतात.

माझ्या मनातील कल्पना शोध
काढ्यासाठी कसा विभाज केला
आवश्यक गुणाविशेष कसे बोधून
काढणे शक्य चर्चा करतात.
व पाहण्या समालोच करतात.

विद्यार्थी उदाहरणांचे
वाचन करतात.

मिरीक्षण करतात.

'होय' नाही गतात
वर्गीकरणासाठी प्रश्नांची
उमरे देतात.

विद्यार्थी विचार करतात.

दोन्ही गटाचे मिरीक्षण
करतात.

विद्यार्थी व्याख्या तयार
करतात.

विद्यार्थी वर्गीकरण करतात

विद्यार्थी उमरे
देतात.

विद्यार्थी समजून घेतात

फलक लेखन

विषय- मराठी

इयत्ता- ६वी

उपघटक- पुष्पिंग

दिनांक-

होकारार्थी शब्द

नकारार्थी शब्द

खेळ

बाई

पिमाणा

पिशाची

कुत्रा

शेव्ही

काका

साड

वाघ

गाय

मोव

मेढी

परिकल्पना - लिखित - पुष्पिंग

गुणविशेष :- पुरस्त्रवाचक शब्द

व्याख्या :- नामातील पुरुष बर जातीचा
बोध करून देणाऱ्या शब्दांना.
पुष्पिंग म्हणतात.

दिनांक

छात्राध्यापक

विषय- मराठी
घटक - व्याकरण
उपघटक-

સંબોધ સાધ્યતા પ્રતિમાન

	હોકારાર્થી ઉદાહરણે	નકારાર્થી ઉદાહરણે	અંદાજ
1			
2			
3			
4			
5			

उदाहरणांची यादी

आई, चिमणा, पिशवी,
बैल, कुत्रा, शेळी, मेंढी,
झाड, काका, वाघ, गाय,
मोर

वर्गीकरण

होय	नाही
• बैल • चिमणा • कुत्रा • काका • वाघ • मोर	• आई • पिशवी • शेळी • झाड • गाय • मेंढी

विषय-मराठी

घटक -व्याकरण

उपघटक-पुल्लिंग

पुल्लिंग

- **व्याख्या** -नामातील पुरुष/नर जातीचा बोध करून देणाऱ्या रुपाला पुल्लिंग असे म्हणतात.

नवीन उदाहरणे

पुस्तक, फळा, पेन, टेबल,
खुर्ची, वासरू, म्हैस, दगड,
मुलगा, मुलगी

वर्गीकरण

होय

- फळा
- पेन
- टेबल
- मुलगा
- दगड

नाही

- खुर्ची
- पुस्तक
- वासरू
- म्हैस
- मुलगी